

2007. szeptember 6., csütörtök

18. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki programokat az európai és globális egészségügyi fenyegetések – mint például az egészségügyi ellátáshoz kapcsolódó fertőzések és az antibiotikumokkal szembeni növekvő rezisztencia – kezelésére; rámutat, hogy egyértelműen páneurópai megoldásra van szükség, mivel az egészségügyi válságok nem veszik figyelembe a földrajzi határokat;
19. hangsúlyozza egy központi uniós, egyértelműen hatékony vírusellenes és oltóanyagkészlet létrehozásának szükségességét az uniós állampolgárok lehetséges influenzajárvány elleni védelme érdekében valamennyi tagállamban, ami kiegészíti a tagállamok intézkedéseit, továbbá hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak az EU egészére kiterjedő, influenzajárvány esetére vonatkozó intézkedéseket kellene elfogadnia, amelyek 24 órán belül képesek hatékonyan megakadályozni az influenza terjedését Európán belül;
20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, továbbá a WHO Európai Regionális Irodájának.

P6_TA(2007)0380

A sivatagosodás elleni küzdelem

Az Európai Parlament 2007. szeptember 6-i állásfoglalása az EU céljairól a sivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ egyezményt (UNCCD) aláírók 8., madridi konferenciájára (2007. szeptember 3–14.)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a sivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ egyezményt (UNCCD) aláíró országok 8., 2007. szeptember 3. és 14. közötti madridi konferenciájára (COP8),
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a sivatagosodás a különböző tényezők – köztük az éghajlat-ingadozások és az emberi tevékenység – okozta talajdegradációt jelenti az arid, a szemi-arid és a száraz szub-humid területeken,
- B. mivel az éghajlatváltozás a föld felmelegedésével és a talajhőmérséklet emelkedésével jár, amiből következően a párolgási szint is emelkedik, és ez sivatagosodáshoz vezet,
- C. mivel a megemelkedett hőmérséklet miatt elapadnak a források, csökken a folyók vízáramlata és a felszín alatti vízmedencék vízszintje, amely így tönkreteszi a talaj felszíni szerkezetét; mivel a jelenleg egyre hosszabbodó aszályos időszakok miatt nehezebb lesz a tűzvészek után az erdők újratelepítése, ezzel pedig együtt jár a sivatagosodás veszélye,
- D. mivel a sivatagosodás és az aszály a világ minden területét sújtó probléma, és a sivatagosodás elleni küzdelemhez, valamint az aszály hatásainak csökkentéséhez közös fellépésre van szükség; mivel a sivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ egyezmény az egyetlen olyan, jogilag kötelező érvényű nemzetközi eszköz, amely foglalkozik közel az összes – 191 aláíró – államot érintő talajdegradációval a száraz területeken,
- E. mivel a fejlődő országok közül sokat – nevezetesen a legkevésbé fejlett országokat – sújt komoly aszály, illetve sivatagosodás,
- F. mivel az ENSZ környezetvédelmi programja (UNEP) szerint a sivatagosodás jelenleg a föld szárazföldi területeinek mintegy 25–30 százalékát érinti, és mivel 1,2–2 milliárd ember van veszélyben legalább 100 országban; mivel a termelékenység elvesztéséből adódó gazdasági veszteségeket 42 milliárd dollárra becsülték 1992-ben (ez 64 milliárd dollárnak felel meg 2006-os áron); mivel a sivatagosodás globális aránya növekszik, amely szegénységhez, kényszerű migrációhoz és viszályokhoz vezet,

2007. szeptember 6., csütörtök

- G. mivel az arid, a szemi-arid és a száraz szub-humid területek háromnegyedét sújtja talajdegradáció, a folyami művelésű földek csaknem fele veszélyeztetve van, és a talajdegradáció következtében csökken a biológiai sokféleség, a talajtermékenység valamint a talaj vízmegtartó képessége, fokozódik az erózió és csökken a széndioxid megkötése,
- H. mivel a sivatagosodás főként a túlságosan megművelt, túllegeltetett és nem megfelelő technikával öntözött területeken és erdőirtást követően gyakori; mivel ez a gyakorlat a nem megfelelő talajgazdálkodásra vezethető vissza, ami viszont gyakran a földművesek életének társadalmi-gazdasági körülményeiből ered; mivel felmérések szerint a fenntartható talajgazdálkodási módszerekbe történő befektetés jövedelmező lenne,
- I. mivel a szélsőséges éghajlati események – mint például az éghajlatváltozáshoz köthető árvíz és aszály – egyre gyakoribbá és drasztikusabbá válnak abból a szempontból, hogy tovább növelik a sivatagosodás kockázatát és annak negatív gazdasági és társadalmi következményeit,
- J. mivel a sivatagosodás is hozzájárul az éghajlatváltozáshoz, ami talajdegradációval és az ahhoz kapcsolódó növényzet elpusztulásával jár, melynek következtében fokozódik a légszennyező anyagok kibocsátása és csökken a szén-dioxid-megkötés; mivel a száraz területek helyreállítása számottevő pozitív hatással járhat,
- K. mivel az UNCCD kulcsfontosságú szerepet játszik a szegénység világméretű felszámolásában, a fenntartható fejlődés és a millenniumi fejlesztési célok elérésében,
1. támogatásáról biztosítja az UNCCD-t és annak reformfolyamatát; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az AKCS-partnerekkel szoros együttműködésben képviseljenek egységes álláspontot a COP ülésén;
 2. támogat egy időhöz kötött célokat tartalmazó stratégiai cselekvési tervet; felhívja az EU-t, hogy konstruktív módon járuljon hozzá a tízéves stratégiai terv kialakításához és megtárgyalásához az egyezmény hatékony végrehajtásához szükséges erős és eredményes mechanizmus felépítése érdekében; e tekintetben különös figyelemre hív fel:
 - a helyszínen és a helyi közösségekben elérendő haladásra,
 - az UNCCD-ben szereplő és a millenniumi fejlesztési célok elérésével való szinergiákra,
 - a központi szinten kívüli kapacitásbővítésre, az érintett helyi lakosságra történő összpontosításra;
 3. kiemeli a civil társadalom és a helyi lakosság szerepét az UNCCD-ben szereplő célok megvalósításában és elérésében;
 4. egy olyan konferencia megszervezését ajánlja, amely a leginkább sújtott területek – főként Afrika – cselekvési terveinek megvalósítását és hatékonyságát értékeli még a következő COP előtt;
 5. elismeri, hogy a talajdegradáció alapvető hátráltató tényező az ettől szenvedő országok jövőbeli fejlődésében; felhívást intéz, hogy az EU fejlesztési politikája fordítson különös figyelmet e jelenségre, ideértve a fejlesztéstámogatási igények értékelését is;
 6. aggodalmának ad hangot a fellépések elkötelezett támogatásának hiánya láttán; üdvözli, hogy az egyezmény pénzügyi mechanizmusaként a Globális Környezetvédelmi Alapot használják, és felhívja az EU-t, hogy erősítse meg a sivatagosodás elleni intézkedések finanszírozását az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezményén és kiotói jegyzőkönyvén belüli, rugalmas mechanizmusok bevezetésével;
 7. felhív a közös agrárpolitika reformjára, amelyben bevezetnének a sivatagosodás és a talajdegradáció elleni küzdelemre vonatkozó, kötelező erejű kritériumokat az Európai Unió érintett területein; felhív továbbá egy, az embereket vidéken megtartó megelőzési és végrehajtási politikára;
 8. átfogó erdőgondozás megvalósítására hív fel, hogy a lehető legkisebb legyen az erdők tűzterhelése, valamint a tűz terjedési sebessége; rámutat, hogy az újrahasznosított biomassza hozzájárulhat az akció gazdaságos megvalósíthatóságához;

2007. szeptember 6., csütörtök

9. felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje az európai aszálymegfigyelő-központ létrehozását, amely információt gyűjtene, enyhítő és nyomon követési intézkedéseket javasolna az Európát sújtó aszály hatásainak minimalizálására;
10. elismeri, hogy a legfrissebb felmérések következtetései szerint az érintett területek talajdegradációjának csökkentésére szánt befektetés kisebb lenne, mint a degradációból származó költségek; szem előtt tartja, hogy a sivatagosodás elleni intézkedések hatékonyságához hosszú távú elkötelezettségre van szükség;
11. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy további ösztönzéssel és pénzügyi támogatás biztosításával fokozzák a nemzetközi együttműködést az UNCCD végrehajtása terén, valamint támogassák a vízzel kapcsolatos programok határokon átnyúló együttműködését; továbbá felhív arra, hogy tűzzék a kérdést a következő EU–Afrika csúcstalálkozó napirendjére;
12. megismétli az erdészeti tárgyú jogszabályok végrehajtására, a kormányzásra és kereskedelemre irányuló EU cselekvési terv (FLEGT) végrehajtásának felgyorsításáról szóló 2005. július 7-i állásfoglalását⁽¹⁾, és újbóli csaldottságának ad hangot az illegálisan és nem fenntartható módon termelt fa EU-ba történő behozatalát tiltó kötelező érvényű, átfogó rendelkezés hiánya miatt;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az UNCCD részes feleinek és titkárságának.

⁽¹⁾ HL C 157. E, 2006.7.6., 482. o.

P6_TA(2007)0381**A harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd és konzultációk működése****Az Európai Parlament 2007. szeptember 6-i állásfoglalása a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd és emberi jogokkal kapcsolatos konzultációk működéséről (2007/2001(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU és harmadik országok között kötött valamennyi megállapodásra, illetve az ilyen megállapodásokban szereplő emberi jogi és demokráciázáradékokra,
- tekintettel az EK-Szerződés 177., 178., 300. és 310. cikkére, valamint az EU-Szerződés 3., 6., 11., 19. és 21. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió iránymutatásaira és különösen a 2001 decemberében elfogadott, az emberi jogi párbeszédéről szóló iránymutatására és az említett iránymutatások végrehajtásának 2004 decemberében elfogadott értékelésére, és tekintettel a 2004 júniusában elfogadott európai uniós iránymutatásokra az emberi jogok védelmezőiről,
- tekintettel az Európai Unió megállapodásaiban szereplő emberi jogi és demokráciázáradékról szóló, 2006. február 14-i állásfoglalására⁽¹⁾ és ezen állásfoglalás Bizottság által biztosított nyomon követésére,
- tekintettel a Tanács 2006. június 7-i, „Az emberi jogoknak a KKB-ben és más EU-politikákban történő érvényesítése” c. dokumentumára,
- tekintettel az Európai Parlament és a Bizottság közötti, 2005. május 26-i keretmegállapodásra,
- tekintettel az Európai Uniónak az emberi jogok harmadik országokban való előmozdításában és ezen országok demokratizálásában vállalt szerepéről szóló, 2002. április 25-i, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett bizottsági közleményre⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 107. o.

⁽²⁾ HL C 131. E, 2003.6.5., 147. o.